

Veronika Cukrov: Iskanje pravičnosti in načelnosti v pravu

TFL Glasnik:

Veronika Cukrov, ste mlada pravnica, delate v odvetniški pisarni. Zmagali ste na več pravnih tekmovanjih, tudi v tujini, bili ste dolgoletna urednica pravne revije Pravne fakultete v Ljubljani, uveljavljate se kot publicistka, redno pišete za Svet kapitala, prilogo Dela, vaši intervjuji so bili objavljeni v uglednih tujih revijah (npr. Eurozine), ukvarjate se z dobrodelnostjo. Na kaj ste v dosednji karieri najbolj ponosni?

Veronika Cukrov:

Vse od osnovne šole dalje, ko sem napisala prvo knjigo, se aktivno ukvarjam s pisanjem, že zelo zgodaj sem se pričela ukvarjati s publicistiko in bila ves čas zelo produktivna ter angažirana na širšem družbenem področju. Veseli me, da se kontinuirano ukvarjam s tem že vsa ta leta. Moram priznati, da sem glede svojih kolumn presenečena, saj prejemam veliko pohval ter dosegam zelo široko branost. Očitno tudi v slovenskem prostoru obstaja potreba po povezanem razmišljanju o etiki, filozofiji in pravu.

TFL Glasnik:

Odstopate od tipičnosti oz. enosmernosti mladih pravnikov; praviloma je cilj biti odvetnik, sodnik ali tožilec. Vi ubirate popolnoma samosvojo, večplastno pot, poleg dela v odvetništvu se poglobljeno ukvarjate s filozofijo prava, pri

čemer pridemo do pravičnosti, etike in morale. Bivši premier se je odlikoval po teh atributih in je tudi bil naš gost. Zdi se mi lepo, da mlad pravnik pride do temeljev prava, za kar je pravo v resnici nastalo.

Veronika Cukrov:

Zapisano pravo seveda ločujem od naravnega prava oziroma pravičnosti in zavedam se, da sta to dve ravni prava. Pri delu v odvetniški pisarni ne razmišljam o filozofskih ozadjih pravnih vprašanj, ki jih rešujem, temveč iščem učinkovite in hitre rešitve, preko katerih bodo naše stranke najlažje dosegle željeni cilj. Mi pa širina, ki jo premorem, nedvomno pomaga tudi pri delu v odvetniški pisarni.

Delo v odvetniški pisarni, ukvarjanje s filozofijo prava in publicistiko lahko zelo dobro združujem, saj imajo tudi pravni predpisi podlago v morali in etiki, oziroma je bil v ozadju tak namen.

Pravna filozofija sicer omogoča večji fokus na pravna načela določenega pravnega področja, torej ne zgolj na pravila. Velikokrat lahko preko mehanizmov pravne filozofije opazimo nedopustno neskladje med pravnimi načeli ter pravnimi pravili, kar je konec koncev tisto, kar počne Ustavno sodišče. Pravna filozofija je torej nekakšen nadzorni mehanizem, ki omogoča, da se povprečnemu državljanu (ki seveda nima popolnega znanja prava), sklada njegova predstava o etiki, pravičnosti ter dobrem s tem, kar imamo predpisano v zakonih. Glede na to je pravna filozofija nujni vezni člen med prakso ter pravom, med naslovniki pravnih norm ter med stroko, ki jih ustvarja.

TFL Glasnik:

Očitna je vaša osebna pokončna drža. V preteklosti ste to že marsikdaj dokazali – tako s pisanjem, kot tudi s svojim ravnanjem. To je pohvalno, saj je to včasih zahtevna naloga. Še zlasti za mladega človeka.

Veronika Cukrov:

Najlažje je biti konformist, za kar sicer nikogar ne obsojam, vendar je meni osebno načelnost pomembnejša od negativnih posledic, ki jih včasih ta prinaša. Vselej sem bila takšna. Je pa življenska pot, če nisi konformist, pogosto težja.

TFL Glasnik:

Kako se soočate s to lastnostjo? Kako greste skozi to bitko sama s seboj? Tudi vaša publicistika ves čas umešča pravo v ta prostor in o tem beremo v zelo znanih medijih. Kako Slovenija sprejema takšne poglede mlade pravnice?

Veronika Cukrov:

V svojih kolumnah pogosto združujem pravo in filozofijo. Priznati moram, da težko sprejemem stvari brez resnejšega premisleka ter utemeljitve, pravo pa še posebej ocenjujem kot zelo pomembno ter obenem invazivno področje človekovega udejstvovanja; zato menim, da je nujno najti filozofsko oziroma svetovnonazorsko, zgodovinsko ali pa vsaj politično utemeljitev za vsako pravno normo. Noben pravni predpis namreč ne bi smel biti samoumeven, saj vsak zase predstavlja velik poseg v družbeno življenje in življenje vsakega posameznika ter ima veliko neslutnih posledic. Glede na veliko branost in pohvale bralcev, lahko rečem, da teme, ki jih odpiram, zanimajo širok krog ljudi.

TFL Glasnik:

Razpisali ste se tudi o politiki. Vaše mnenje o tem, kakšen mora biti politik, da ga v tej družbi jemljemo kompetentno, je zelo zanimivo. Ravno tako o meritokraciji.

Veronika Cukrov:

Kot sem že zapisala, meritokracija je lahko lepa ideja, vendar ne obvelja vedno; Trump je denimo finančno uspel, ker je od očeta prejel »malo« posojilo v vrednosti milijona dolarjev. Menim, da je pri politiku najpomembnejše, kakšne vrednote nosi v sebi in ne, koliko je objektivno uspel v življenju.

In, če se sprašujemo o podjetnikih v politiki; uspehi v podjetništvu sicer govorijo o sposobnostih, ki so pomembne tudi za politika in nakazujejo na določene osebnostne lastnosti, ki izpričujejo, da bo tak posameznik sposoben voditi državo. A to ni vedno tudi nujno zadostno, niti ne nujno potrebno. Vsekakor politika je in bi morala biti več kot le vodenje podjetja po imenu Država.

Politik mora biti uslužbenec tistih, ki so ga izvolili, voditi ga morajo modrost, pravičnost in ne lastni ego. V sebi mora imeti v sebi iskreno željo pomagati drugim in si včasih priznati tudi lastne napake.

TFL Glasnik:

Kakšno je stanje v Sloveniji?

Veronika Cukrov:

Egocentrizma je še nekaj, vendar imam občutek, da se ta zmanjšuje ter je zavedanje, da ga je potrebno prerasti in Slovenijo popeljati naprej, vedno močnejše.

TFL Glasnik:

Politika in pravo sta močno prepletena; pa vendar morata imeti oba neko resnično povezavo z realnostjo, z resničnimi težavami. Menite, da se pri nas področji prava in politike dovolj osredotočata na pravilna področja?

Veronika Cukrov:

V ideji demokracije je skrit aksiom, ki pravi, da kolikor je bilo za demokratični proces zadostno poskrbljeno, je njegova materialna vsebina, torej to, kar preko političnega procesa uzakonimo, pravilna. Osebno menim, da se v Sloveniji ne posvečamo dovolj več področjem, med drugim tudi gospodarski suverenosti in prehrabeni ter siceršnji samozadostnosti. Glede slednje me še posebej skrbi naša prihodnost; ob finančni krizi leta 2007 smo spoznali, da je naš bančni sistem vključno s celotno ekonomijo, izrazito preveč odvisen od globalnega, oziroma natančneje, ameriškega trga, kar je opozorilo, ki smo ga vsi preslišali. Določene gospodarske, kulturne, kmetijske samozadostnosti se na zavestni ravni ne trudimo več gojiti; pa te ideje niti ne utemeljujem s tradicionalizmom, temveč z

golim razumom. Svetovni finančni trg, na katerega smo vezani, propade vsakih nekaj let, in Slovenija nanj nima prav nikakršnega vpliva; smo potniki na ladji, na kateri nam ni dovoljeno vstopiti v kabino kapitana. Tudi s tem, ko smo se znebili svoje monetarne politike, na način, da smo jo praktično v celoti predali Evropski centralni banki, si na dolgi rok nismo naredili usluge. Na prvi pogled je mamljivo pograbit priložnost hitre rasti na globalnih trgih ter slepo pozabiti na neizogiben ciklični padec, ki ga ta prinaša; vendar če Slovenija kljub nesporno potrebni globalizaciji ne bo ob tem razvila tudi določene stopnje samozadostnosti preživetja, se že vnaprej lahko pripravimo na cikle, ki nas bodo premetavali tako kot ob finančni krizi leta 2007.

Vezano na gospodarstvo se ob tem poraja tudi vprašanje ekologije; že pojmovno neomejena gospodarska rast z vedno rastočo potrošnjo ter proizvodnjo ni niti vzdržna, niti ni mogoča; še posebej ne na enem, z resursi omejenem planetu, ki se že tako bori z prenaseljenostjo. Po mojem mnenju Slovenija tudi na tem področju preveč konformistično sprejema vlogo, ki ji je dana v globalnem svetu, obenem pa pozablja na vse negativne implikacije, ki jih takšno pasivno ravnanje prinaša.

TFL Glasnik:

Kje se vidite čez pet let?

Veronika Cukrov:

Nedvomno bo to kombinacija marsičesa, saj želim delovati na več področjih. Predvsem bi rada še naprej veliko pisala.

TFL Glasnik:

In na koncu zaključna misel: kaj je vaše sporočilo Slovencem?

Veronika Cukrov:

Prepogosto se osredotočamo na delitve in konflikte. Spomnim se reka Winstona Churchilla, da večina ljudi kdaj v življenju ob nesreči naleti na resnico, vendar se hitro poberejo, stresejo in grede naprej, kot da niso ničesar videli. Če se potrudimo pogledati sosedu v oči, videti tudi njegovo resnico in dojeti neko srednjo pot, bomo vsi lažje sobivali.

Pogovarjala se je: Zlata Tavčar, Foto: Katja Kodba, [KoKa Press](#)

Veronika Cukrov, Odvetniška družba Cukrov